

demonstrase, în efect, că arragonita conținea mai tot-dată
ună puțe cantități mici de carbonat de strontian; dar
Laugier probă prin analize răproasă că arragonita de
Gex nu conține strontian. Se poate văda că această obser-
vare importantă ca ună din acelăea ce demonstrează că
aceeași Nașă nu este răproastă, și că același corp
poate să fie cristalizat în sisteme disepite.

Arragonita este adesea albă ca lăptele; are sege
țâlbenii și albastre, ceea ce din prezența oxidilor me-
talici. Densitatea sa este 3,75.

Arragonita înțină la o temperatură mică crăpă,
și se transformă într-o tulburare de cristale mici care să
formă spathul de Islandă.

D. G. Rose a reconstituit că o parte din concrecțiile
calcarice formate prin apă de Carlsbad este în stare
de arragonit; el admite că apăa sănătății din în soluție
bicarbonat de calce să se ducă la o temperatură înălță-
tă, atunci carbonatul de calce ce lăsat să se depună pre-
zintă formă arragonitel; dar că apăa acesteia se răcesc
sosind la suprafața pământului, atunci dacă parțile de cri-
stale au sănătății spathul de Islandă,

MARMORE.

Marmorele se duc de doar varietăți de calcar; va-
rietația saxapoidă și varietatea compactă.

Calcarul carbonatat saxapoid este format de cristale
mici, albe și lucioase ca ale saxarului. Este rar colo-
pat; prezintă către odată treptare la textura lăpteloaie,
precum se vede în marmora de Paros. Această varietate
de calcar este deosebit de rară; marmora de Carrare,
al cărui grăsime este prea mare, este cea mai prezintă.
Calcarul carbonatat saxapoid este marmora de ornament,
înțeță că văd că se poate să fie și galbenă
înălță, și galbenă antice, colorată în galben
prin hidratul de peroxid de fier; marmora chi-
polină, însemnată de puțe bande lăpușă bătrâne albe